

Áhítat – 2021. 02. 12.

Ezt a parancsot kapta Jeremiás az Úrtól: „Állj az Úr házának kapujába, és így hirdesd ott az igét: Halljátok az Úr igéjét júdaiak mind, akik bementek ezeken a kapukon, hogy leboruljatok az Úr előtt! Így szól a seregek Ura, Izráel Istene: Jobbítsátok meg útjaitokat és tetteiteket, akkor megengedem, hogy ezen a helyen tartózkodjatok. Ne bízzatok ilyen hazug szavakban: az Úr temploma, az Úr temploma, az Úr temploma van itt! Mert ha csak igazán megjobbítjátok útjaitokat és tetteiteket... akkor lakom veletek ezen a helyen.” (Jeremiás 7:1-7)

Mi rossz lehet abban, ha egy nép bevonul a templom kapuin, hogy *leboruljon az Úr előtt*? Nem azt szeretnénk, hogy ez így legyen? Hogyan ítélné az Úr *hazug szavaknak*, amikor egy nép a biztonságérzetét bizonytalan és veszélyes időkben azzal fejezi ki, hogy ezt mondja: *az Úr temploma ez!* – itt van, nem érhet bennünket semmi baj? És a templomába fogódik. Nem a hitnek a kifejezése ez? Jeruzsálem népének még történelmi tapasztalatai is voltak arról, hogy a templom és a szent város nem vesztet el. Bekerítette annak idején egy világhódító ellenség, amely aztán valami különös ok miatt harc nélkül elvonult. (Ézsaiás 7:1-25) *Íme, az Úr temploma ez!* – sebezhetetlenek vagyunk.

Hogyan lehetett mégis ez a látszólag helyes hitből fakadó üzenet Izráel végzetévé?

A szent város, Jeruzsálem legyőzhetetlenségének az ígérését csak ott értették meg helyesen, ahol Izráel Szentje, személyesen mindig a nép emlékezetében és a szívében maradt. Úgy, ahogyan tegnapi áhítatunkban szólt a prófétai látomásban a bűnbánó nép: *„Itt vagyunk, eljöttünk hozzád, mert te vagy, Uram, a mi Istenünk!* És letették személyes, valóságos, jelenlévő, élő Istenük elé elromlott életük összes bűnös nyomorúságát. Ám ezúttal bűnbánat nélkül jönnek, megjobbítatlan útjaikkal és tetteikkel. Sehol az a lesütött szemű szégyenkezés, mint akkor, a bálványaik miatt, pedig most is volna miért, csak a szent tárgyaikba kapaszkodó hamis biztonságérzet. Mintha azokban volna elraktározva Isten kegyelmes közelsége, hűsége és szeretete: a templom falaiban, a fényes ünnepekben, az áldozati ceremóniákban. Az Úrral való szív szerinti találkozás helyéből a nép nagy jövődjének büszke vára, szilárd, önműködő garanciája lett. Az örök Isten személyes jelenléte helyett az *”örök nép”* legyőzhetetlenségének hamis biztonsága. Nem a templomot és az Istentiszteletet támadja Jeremiás, hanem azt a hamis hitet és biztonságot, amely a falakhoz és a ceremóniákhoz kapcsolódott, nem pedig Izráel Istenének személyes jelenlétéhez.

„Mert ha csak igazán megjobbítjátok útjaitokat és tetteiteket... akkor lakom veletek ezen a helyen.”

Mással, Izráel Istene nem az ő népe gazdasági, politikai, hadi sikereinek a várfalakban lakozó, örök időkre elszegődött, mágikus erejű biztosító akar lenni, hanem kiválasztó, szabadító, vezető és megszentelő Istene. Aki a szívükben lakozik. Végláthatatlanul idézhetnénk az ígéket, amelyekben a próféták, és majd Jézus tereli népét a *külső felől a belső felé*. *„A szíveteket szaggassátok meg, ne a ruhátokat, úgy térjete meg Istenetekhez, az Úrhoz”* – (Jóel 2:13) Az Isten országáról nem mondhatják: *„Íme, itt, vagy íme, ott van!”* – *Mert az Isten országa tibennetek van!* (Lukács 17:21) A szívünket kell tisztává tenni, nem a falainkat, az ünneplésünket, a hagyományainkat fétissé és kabalává.

Indítsanak imádkozásra az ének szavai:

*Tisztítsd meg szíved, Jeruzsálem népe, Hogy megtartassál, mosódj hófehérre,
Karmazsin színű bűneidből tisztulj, Hogy ki ne pusztulj!*

*Szeplőtelen légy a Krisztus napjára, Mert igen nagy volt váltságodnak ára,
Ártatlan omlott Királyodnak vére. - Térj meg kedvére!*

*Nem járhatsz folyvást annyi undokságban, Részed így nem lesz mennyek országában.
Vedd fel a harcot, vedd fel a keresztet - Vagy üdvöd veszted!*

*Élj botlás nélkül, szentül, feddhetetlen, Vizsgáld a törvényt lelkiismeretben.
Inkább fonj gyarló tested ellen ostort, Semhogy bemocskold!*

*Tisztítsd meg ajkad oltárról vett szénnel, Rútát ne illess, mit a lelked szégyell!
Jót cselekedjél mindenekkel bőven, Minden idődben!*

*Új teremtés vagy: vetkezd le a régit! Ördög, ha üldöz, e világ ha rémít,
Csak meg ne hátrálj, maradj meg az újban, Véled az Úr van!*